

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 301/2016
29.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.А., због кривичног дела преваре из члана 208. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А., адвоката И.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К бр.748/13 од 14.07.2015. године и Вишег суда у Врању Кж 548/15 од 24.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К бр.748/13 од 14.07.2015. године и Вишег суда у Врању Кж 548/15 од 24.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К бр.748/13 од 14.07.2015. године, окривљени М.А. оглашен је кривим због извршења кривичног дела преваре из члана 208. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде и одређено да уколико је не плати, иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, а да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци.

Истом пресудом одређено је да трошкови поступка падају на терет окривљеног М.А., а да ће суд о истима одлучити посебним решењем, док је оштећени Ц.Б. ради остваривања имовинско правног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж 548/15 од 24.11.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.А. и пресуда Основног суда у Врању К бр.748/13 од 14.07.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.А., адвокат И.Ј., због повреда закона из члана 439. тач.1. и 2. и члана 441. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и одложи извршење правноснажне пресуде или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело за које је оглашен кривим, а да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 487. и 488. ЗКП, па је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А. је неоснован.

Бранилац окривљеног М.А. у захтеву наводи да из побијаних пресуда не произилази узрочно последична веза између радњи окривљеног и настанка штетне последице по имовину оштећеног, да се у радњама окривљеног не стичу обележја кривичног дела из члана 208. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим и да се у конкретном случају ради о грађанскоправном односу, па су побијане пресуде донете уз повреде закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП. Надаље, бранилац окривљеног М.А. наводи да Ц.Б. не може имати својство оштећеног лица у овом кривичном поступку, јер није власник возила и нема право да прода возило, па самим тим нема право ни да имовинско правни захтев остварује у парничном поступку, а које право су му дали првостепени и другостепени суд, на који начин су учинили повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 11. ЗКП прописано је да је оштећени лице чије је лично или имовинско право кривичним делом повређено или угрожено.

Окривљени М.А. је у намери да себи прибави противправну имовинску корист, довео у заблуду оштећеног Ц.Б. и навео га да на штету своје имовине преда путничко возило марке „...“ регистарски број ... по основу уговора о купопродаји број 164/10 од 08.11.2010. године, па је у време на начин и на месту

ближе описано у изреци првостепене пресуде, нанео штету оштећеном Ц.Б., који је предметно возило користио на основу Овлашћења датог од власника возила С.С. од 06.09.2010. године. По налажењу Врховног касационог суда Ц.Б. у смислу члана 2. став 1. тачка 11. ЗКП представља лице које је оштећено извршењем кривичног дела преваре учињеног од стране окривљеног М.А., обзиром да је возило које је предмет извршења овог кривичног дела држао на основу овлашћења власника возила, и самим тим за возило био одговоран власнику, и као такав има право на подношење имовинско правног захтева, док су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А. којима се указује на повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП, неосновани.

Остале наводе изнете у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А. Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног М.А. истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, па је другостепени суд нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљеног М.А. стичу сви субјективи и објективни елементи кривичног дела за које је оглашен кривим, које Врховни касациони суд у свему прихвата, и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**